

Center for Plan og Miljø

Næstved Kommune
Teatergade 8
4700 Næstved
5588 5588

www.naestved.dk

Dato
21-6-2017

Sagsnr.
01.05.15-K02-1-17

CPR-nr.

Sagsbehandler
Dorthe Brinck Lillelund

Bemærkninger til klagenævnet

Næstved Kommunes påbud af 22.3.2017 om sikring af adgang langs kysten er påklaget af alle tre påbudsmottagere: Grundejerforeningen Enø Strand, Tore Kristiansen samt Christian Ravn.

Da der er et vist sammenfald mellem klagerens synspunkter har kommunen nedenfor valgt at kommentere klagerne under et.

a. Hindring for offentlighedens adgang.

Det er kommunens vurdering, at kystbeskyttelses anlægget på matr.nr. 7e, Enø, Karrebæksminde udfor ejendommene Strandvej 30 og 31 er en hindring for offentlighedens adgang langs kysten, jf. naturbeskyttelseslovens § 22 stk. 3.

Det rådgivende ingeniørfirma M.S. Rosbæk ApS søgte den 30. juni 1986 Ministeriet for offentlige arbejder om tilladelse til lovliggørelse af det eksisterende kystsikringsanlæg ud for bl.a. Strandvej 30 og 31 i Karrebæksminde. Ansøgningen gik ud på, at anlægget blev lovliggjort i den udformning, det havde på daværende tidspunkt, men at fremtidige reparationer/forstærkningsarbejder skulle ske i overensstemmelse med det udarbejdede projekt. Af rapportens side 2 fremgår, at "Ud for nr. 30 og 31 vil vi formode, at der vil foregå en, om end meget træg, - fjernelse af landgrunden umiddelbart søværts for de udførte beskyttelsesværker." Af selve ansøgningens side 3 fremgår følgende: "- langs nr. 30 og 31 incl. dennes sdr. flanke tillades de eksisterende konstruktioner, idet eventuelle fremtidige forstærkningsarbejder alle udføres i natursten. Stenene skal placeres som (som) vist på MSR Aps tegning nr. 2, således at offentlighedens fri passage langs stranden sikres ved at der friholdes et gangareal ved foden af stenkastningen."

Kystinspektoret godkender ansøgningen den 30. oktober 1986 og afslutter sagen den 26. august 1987, da deklARATIONEN er tinglyst.

Fredningsnævnet meddeler dispensation fra naturfredningslovens § 46 den 10. april 1987.

Af tilladelsen fra Fredningsnævnet fremgår, at Landskabskontoret hos det daværende Storstrøms Amt har vurderet, at anlægget opfylder en rimelig funktion til sikring af brinken ved højvande og til sikring mod erosion af de sydligste huse. Det anføres yderligere: "Da anlægget er meget lidt skæmmende og ikke forringer offentlighedens adgang til færdsel i området har landskabskontoret ikke ville udtale sig imod, at der meddeles den begærede dispensation fra bestemmelsen i naturfredningslovens § 46".

Det fremgår yderligere, at det er et vilkår for Fredningsnævnets tilladelse, at "Ved reparation og eventuel forstærkning af anlægget skal arbejdet udføres i overensstemmelse med den forelagte af ingeniørfirmaet M.S. Rosbæk Aps udarbejdede tegning og beskrivelse."... Det fremgår yderligere, at "Forstærkningsarbejderne ikke må forringe offentlighedens adgangsmuligheder."

Begge disse vilkår fremgår af deklaration tinglyst 27. juli 1987, der er fremlagt af klager som bilag 2.

Da deklarationen er tinglyst såvel på ejendommen matr.nr. 7e som Strandvejen 30 og 31 medfører det, at den til enhver tid værende ejer og bruger er forpligtet i henhold til denne, såvel som senere ejere eller brugere ikke kan påberåbe sig ukendskab til denne.

Anlægget hindrer efter kommunens vurdering adgang langs kysten, da anlægget ligger på strandbredden, som dermed ikke er åben for færdsel.

Da der blev meddelt en lovliggørende tilladelse til kystsikringsanlægget i 1986 var der således *stadig adgang foran anlægget*, men det blev vurderet, at anlægget med tiden ville medføre, at forstranden ville blive borteroderet. Det var derfor et vilkår for tilladelsen, som tillige blev tinglyst såvel på ejendommen, hvorpå anlægget er beliggende, som de to ejendomme, som har nytte af anlægget, at ved reparations- eller forstærkningsarbejder skulle arbejdet udføres i overensstemmelse med projektet. Projektet angiver en sti af trædesten på anlægget. Dermed ønskede myndighederne at sikre, at der fortsat var adgang langs kysten.

Det er i dag kun muligt at færdes på kysten foran anlægget under særligt gunstige vejforhold, hvorfor adgang som hovedregel ikke er muligt. Næstved Kommune har derfor påbudt de forpligtede grundejere at skabe adgang, men er åben overfor på hvilken måde denne adgang skabes.

b. Pligten til lovliggørelse.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 74 påhviler det den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom, at berigtige et ulovligt forhold.

Kommunen har derfor udstedt påbud såvel til Grundejerforeningen Enø Strand, der ejer matr.nr. 7e, såvel som til Christian Ravn, der ejer

Strandvej 30 og Lillian Simonsen og Tore Kristiansen, der ejer Strandvej 31.

Det er vurderet, at grundejerforeningen i egenskab af tinglyst ejer er ansvarlig for forholdet, og det er derfor uden betydning, at grundejerforeningen hverken var ejer eller bruger på tidspunktet, hvor anlægget blev opført eller forstærket, da ansvaret påhviler den til enhver tide værende ejer. Det fremgår ligeledes af den tinglyste deklaration, at den daværende ejer af matr.nr. 7e anerkendte, at de daværende lejere af sommerhusgrundene havde opført kystsikringsanlæg på den ham tilhørende matrikel, og at han under visse vilkår tiltrådte, at anlægget kunne bibeholdes.

Derfor er det ligeledes vurderet, at de to grundejere, der har nytte af anlægget tilsvarende, er ansvarlige brugere af anlægget. Det bemærkes, at disse grundejere i 2009 har søgt Kystdirektoratet om lovliggørelse af de seneste reparations- og forstærkningsarbejder, som de selv har foranlediget udført på kystsikringsanlægget i 2008.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af naturbeskyttelseslovens § 74, at pligten til lovliggørelse påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom. Begrebet bruger, må forstås som den der rent faktisk har rådet over ejendommen med ejerens accept. Det er i den forbindelse uden betydning, om der er tale om en eksklusiv råden og om der foreligger en leje- eller forpagtningsaftale. Det bemærkes i den forbindelse, at begrebet "bruger", da heller ikke er præciseret nærmere i lovtæksten, hvilket netop må tages som et udtryk for en bred forståelse af dette begreb. Dette understøttes da også af forarbejderne, der er fremlagt som klagers bilag 5, hvor der netop blot er sket en eksemplificering med begreberne forpagtning eller overtagelse som brugelig pant, hvilket på ingen måde kan betragtes som en udtømmende opregning.

I denne sag er retten til at have kystsikringsanlægget beliggende matr.nr. 7e ligefrem tinglyst på ejendommene, hvorfor der ikke kan herske tvivl om, at ejerne af Strandvej 30 og 31 er brugere af ejendommen for så vidt angår kystsikringsanlægget. Ejerne ville da heller ikke have haft mulighed for, at udføre forstærkningsarbejder på anlægget, hvis de ikke havde råden over dette.

c. Øvrige forhold, der er anført af klagerne.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 22, at strandbredder og andre kyststrækninger er åbne for færdsel til fods og kortvarigt ophold. Det handler således om adgang på strandbredden og kyststrækningen, men ikke på veje og stier langs kysten. Det er derfor principielt uden betydning for retten til færdsel efter naturbeskyttelseslovens § 22 stk. 1, om der er adgang af andre veje eller stier langs kysten.

Kommunen skal bemærke, at sagen har været under behandling i perioden fra påbudsvarsler og til udstedelsen af påbuddene i form af dialog med klager og ejere m.v., såvel som fristen for afgivelse af hørings svar har

været forlænget. Kommunen har ikke ved sin handlemåde i denne periode givet klager føje til at tro, at sagen var opgivet.

Tore Kristiansen anfører, at ved udbedringen af anlægget efter stormfloden i 2006 blev der tilføjet store sten, som snarere gjorde det nemmere end sværere at gå på stensætningen. Det er dog kommunens vurdering, at de yderligere store sten, som anlægget er forstærket med, ikke har medført, at der nu i tilstrækkeligt omfang er mulighed for adgang på anlægget.

Kommunen skal yderligere bestride, at der foreligger myndighedspassivitet, da det ulovlige forhold først opstod ved udførelse af forstærkningsarbejder/reparationsarbejder i 2008/2009, og kommunen siden da har gjort tiltag til at få forholdet lovliggjort. Det bemærkes for den gode ordens skyld, at kommunen først blev myndighed for adgang langs kysten i forbindelse med reformen pr. 1.1.2007.

Venlig hilsen

Pernille Balslev-Erichsen
Centerchef for Plan og Miljø
Næstved Kommune